

Ronald da Costa (1948)

Wie ben ik?

Toen ik acht jaar was vroeg de juf op school mij wat ik later wilde worden. Ik werd uitgelachen toen ik antwoordde: "Ik wil schrijver worden". Geïnspireerd door Annie MG Schmidt, begon ik zelf versjes te schrijven. Mijn eerste proza was een ingezonden brief aan het blad Margriet (60-er jaren) waar ik kwaad reageerde op de bewerking van *Liebesträum* van Franz Liszt (*The twist van Liszt*).

Later volgden stukken in schoolkranten, schreef ik voor Trouw, de PZC, Open Deur en HN Magazine.

Ik werkte voor de N.C.R.V. radio, schreef teksten voor acteur Henk van Ulsen en bewerkte de roman *De biecht* van Marianne Philips tot hoorspel.

Na mijn studie theologie was ik van 1978-1983 Hervormd predikant in het Zeeuwse Wolphaartsdijk, daarna tot mijn emeritaat in 2013 in Oegstgeest (Protestantse Gemeente).

Ik bespreek films, ben docent poëzie voor de Volksuniversiteit Oegstgeest, schrijf teksten bij het werk van beeldend kunstenaars en verzorg elke maand *het vers van de maand* voor de Oegstgeester Courant.

Waarom schrijf ik?

Schrijven is voor mij een levensnoodzaak. Ik probeer met weinig woorden herkenbare beelden op te roepen. Schrijven is ook schrappen.

Het is voor mij een uitdaging net zolang te schaven aan een tekst, dat het overvloedige is verdwenen en de krachtige kern blijft.

Daarom is vooral poëzie mijn grote liefde. De ontlading wanneer je weet:

Nu is het goed. Zo moet ik het laten, anders valt het uit elkaar.

Daarbij is ook de voordracht belangrijk en zijn poëzie en muziek (*spoken word* en *Rap*) met elkaar verbonden.

Wat schrijf ik?

Vanaf 1983 heb ik 25 boeken geschreven waarvan vijftien theologische, acht dichtbundels, de roman "Laat me los, hou me vast" (2018, over leren hechten en moeten loslaten) en de novelle "Achter het huis" (2015, stemmen uit de oorlog, over verzet en verraad, tijdens de laatste wereldoorlog).

Enkele reacties: *Verrassend taalgebruik* (Anton Korteweg), *Treffende verzen* (Rutger Kopland), *Heldere gedichten* (Willem Jan Otten), *Hij schrijft schijnbaar achteloos, maar in wezen suggestief en doeltreffend* (Jan Siebelink), *Vooral de eenvoud spreekt mij aan* (Jeroen Krabbé).